

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823200636
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3823200636.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matka T. nar. XX.XX.XXXX, bytom C., t. č. C., a otec B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.. X/X, L. v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti Uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 4P/9/2023-26 zo dňa 09. marca 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/9/2023-26 zo dňa 09. marca 2023 v I. a II. výroku m e n í tak, že n a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/36/2022-26 zo dňa 20. októbra 2022 m e n í tak, že otec j e o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletou B., nar. XX.XX.XXXX každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 10:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že styk bude prebiehať vždy za prítomnosti matky. Otec si maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska matky, kde ho po ukončení styku matke aj odovzdá.

Neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zákaze styku a zákaze priblíženia vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 4P/15/2023.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým výrokom I. uložil otcovi, aby sa na vzdialenosť 10 metrov nepribližoval k maloletej do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, výrokom II. dočasne zakázal styk otca s maloletou do právoplatného rozhodnutia vo veci samej; výrokom III. matke uložil povinnosť podať do 30 dní od doručenia uznesenia návrh na začatie konania, ktorým sa bude domáhať zákazu styku otca s maloletou, resp. zmeny úpravy styku otca s maloletou.

2. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodol podľa § 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1, 2 CSP, § 328 ods. 2 CSP, § 329 ods. 1 CSP, 330 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebná dočasná úprava pomerov formou neodkladného opatrenia, nakoľko aktuálne je otec oprávnený stretávať sa s maloletou na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/36/2022-26 zo dňa 20.10.2022 bez prítomnosti matky. Matka v návrhu tvrdila, že otec maloletej požíva omamné a psychotropné látky, pod vplyvom ktorých sa správa nekontrolovateľne, agresívne, nepríčetne a vulgárne. V dôsledku jeho správania bola nútená volať políciu, keď sa sfetovaný dobíjal do bytu jej matky a dožadovoval sa maloletej. Maloletá sa odmieta vrátiť domov, nakoľko sa bojí, že príde otec a bude vyvádzať. Agresivita otca sa podľa tvrdenia matky stupňuje. V čase podania návrhu bol

otec hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení pre poruchy nálad a správania, paranoidné myslenie s anamnézou užívania psychoaktívnych látok. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie konštatoval, že existuje obava, že otec pod vplyvom drog môže ohroziť maloletú na živote a zdraví. V odôvodnení zároveň konštatoval, že ide zo strany matky o závažné tvrdenia, tieto však boli čiastočne osvedčené správou Psychiatrického oddelenia Nemocnice s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach a aj upozornením otca zo strany jeho zamestnávateľa zo dňa 7.2.2023, či obsahom sms komunikácie rodičov maloletej.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil. Uviedol, že nie je drogový závislý, ale trpí duševnou chorobou - mánickou psychózou a je plne schopný sa o maloletú postarať minimálne počas víkendov. Je pod stálym dohľadom ambulantnej psychiatricky, zúčastňuje sa denných stacionárov na ambulantnom oddelení nemocnice v Bojniciach. S maloletou udržiava telefonický kontakt, ale aj napriek tomu mu maloletá veľmi chýba.

4. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je potrebné zistiť, či matkou prezentovaná obava je dôvodná a či by otec v rámci aktuálne upraveného styku mohol svojim správaním ohroziť zdravý vývin maloletej.

5. Ďalšie vyjadrenia k odvolaniu podané neboli.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a 2 a § 7 CMP), včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) bez nariadenia pojednávania podľa § 378 ods. 1 a § 329 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP vo výroku I. a II. zmenil.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i námietky otca dieťaťa v odvolaní bolo posúdiť, či v prejednávanej veci je dôvodné neodkladne upraviť pomery účastníkov konania formou nariadenia neodkladného opatrenia, spočívajúce v zákaze styku otca s maloletým dieťaťom a priblíženia sa na vzdialenosť 10 metrov k maloletej.

8. Matka svoj návrh na zákaz styku otca s maloletou ako aj na zákaz priblíženia sa k maloletej na vzdialenosť 10 metrov odôvodnila zhoršeným správaním otca v dôsledku opätovného užívania drog, zvýšenou otcovou agresivitou a zníženou schopnosťou otca sa kontrolovať, čo vo výsledku má vplyv na správanie maloletej, ktorá má obavu s otca a so stretnutia s ním. Zákaz styku a priblíženia má byť podľa matky dočasným riešením, kým otec nepodstúpi hospitalizáciu a následné liečenie.

9. Odvolací súd konštatuje, že zo zákonných ustanovení zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) a judikatúry súdov je zákaz styku rodiča s dieťaťom považovaný za vážny zásah do práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodiča. Každý takýto zásah musí byť preto náležite dôvodný, pretože v dôsledku zákazu styku môže dôjsť k ďalšiemu ochladeniu citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom a prehĺbeniu narušenia vzájomných vzťahov, pretože sa ním rodičovi celkom odoberá právo stykať sa s dieťaťom, a to akýmkoľvek spôsobom. Vo výnimočných prípadoch, pokiaľ to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa a všeobecný súd styk rodiča s maloletým dieťaťom zakáže, musí byť jednoznačne v súdnom konaní preukázané, že takýto postup je v záujme maloletého dieťaťa. Spravidla ide o prípady, keď oprávnený rodič styk s maloletým dieťaťom zneužíva takým spôsobom, že to má priamy negatívny vplyv na zdravý vývin maloletého dieťaťa. Z pozitívneho záväzku štátu na poli ústavnej garancie a ochrany rodičovstva a rodiny vyplýva, že všeobecné súdy majú za povinnosť procesnými prostriedkami, ktoré im zveruje slovenský právny poriadok, vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi vrátane prostriedkov donútenia, ak môže takéto opatrenie viesť k sledovanému cieľu a ak je primerané. Bez ohľadu na to, kto rozvráti vzťahov medzi jedným z rodičov a maloletým dieťaťom spôsobil a kto na ňom má väčšiu či menšiu vinu, je však iluzórne si predstavovať, že právo, resp. súd môže svojou autoritou rozkazovať ľudským citom. Jediným kritériom pre vyslovenie zákazu styku rodiča s dieťaťom je aktuálna

nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom autoritatívne vyslovený súdom, najmä ak nezneužil rodič svoju rodičovskú zodpovednosť, by malo byť podľa názoru ústavného súdu krajným opatrením (porovnaj ÚSSR III. ÚS 665/2014 zo dňa 26. júna 2016).

10. Vylúčenie styku rodiča s dieťaťom je významným zásahom do rodičovského práva a do rodičovskej zodpovednosti. Ide o prostriedok ultima ratio, ktorý je možné využiť len vtedy, ak sú dané mimoriadne závažné okolnosti. Platí pritom, že pre zbavenie rodiča, aby sa podieľal na výchove svojho dieťaťa musia existovať závažné dôvody. Vzájomné právo rodiča a dieťaťa na styk má byť zaručené s výnimkou prípadov, kedy by takýto kontakt ohrozil zdravý vývoj dieťaťa.

11. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle je, aby vyrastalo v harmonickom, stabilnom a bezpečnom prostredí, kde jeho výchova a kladné vzory správania v rodine smerujú k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, rozumových a fyzických schopností, sociálnych zručností, aby bolo spontánne, smelé a spokojné, teda aby boli plne rešpektované jeho práva garantované v medzinárodných dohovoroch, ako aj v iných právnych predpisoch. Ak by však styk s rodičom, resp. s iným príbuzným, negatívne vplýval na záujmy dieťaťa alebo by tu existovala odôvodnená obava z tohto negatívneho vplyvu, súd po tomto zistení obligatórne styk maloletého dieťaťa s rodičom, resp. iným príbuzným obmedzí alebo ho aj zakáže. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že aj keď záujmy detí a rodičov majú byť v rovnováhe, zvrchovaný záujem dieťaťa môže, podľa okolností konkrétneho prípadu, prevážiť nad záujmom rodiča.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu zákaz styku otca s maloletou podľa § 25 ods. 3 zákona o rodine a zákaz priblíženia k maloletej sú krajné opatrenia, na ktoré neboli v čase vydania neodkladného opatrenia a ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu splnené dôvody, pretože je možné využiť také obmedzenia styku otca s maloletou, ktoré by na jednej strane vylúčili (eliminovali) obavu matky z nekontrolovateľného správania otca, maloletej poskytli priestor na opätovné získanie dôvery v otca a zároveň zachovali možnosť pravidelného kontaktu maloletej s otcom.

13. Styk otca s maloletým dieťaťom bol naposledy upravený Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/36/2022-26 zo dňa 20.10.2022, ktorým súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom na základe dohody rodičov: každý prvý, druhý a tretí týždeň v mesiaci od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., a to s výnimkou jarných školských prázdnin, veľkonočných sviatkov, letných školských prázdnin, vianočných sviatkov, ďalej počas jarných školských prázdnin každý nepárny rok od pondelka od 09.00 hod. do soboty do 17.00 hod., ďalej počas veľkonočných sviatkov v čase od štvrtka od 16.00 hod. do utorka do 18.00 hod., ďalej počas letných školských prázdnin každý rok a to druhý júlový týždeň od pondelka od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a druhý augustový týždeň od pondelka od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod., ďalej počas vianočných sviatkov, a to každý nepárny kalendárny rok v čase od 25.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod. a každý párny kalendárny rok v čase od 26.12. od 09.00 hod. do 29.12. do 18.00 hod. Otec sa zaviazal maloletú v určený deň a hodinu prevziať od matky pred jej bytom a v určený deň a hodinu maloletú matke odovzdať pred jej bytom. Matka sa zaviazala maloletú na styk s otcom pripraviť a styk maloletej s otcom umožniť.

14. Odvolací súd si uvedomuje obavu matky, ktorá vo svojom návrhu popísala problematické správanie otca („Dňa 02.02.2023 som si všimla na otcovi, že je zase agresívny, nepričetný, že je opäť pod vplyvom drog. Od toho dňa je otec nekontrolovateľný, agresívny.“), ktoré vyústilo až do privolania policajnej hliadky a následnej hospitalizácie otca. Na problematické správanie otca už v minulosti poukazujú matkou k návrhu pripojené listiny (Rozkaz o uložení sankcie za priestupok zo dňa 16.09.2019, Záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby zo dňa 14.06.2021, úryvky z lekárskej prepúšťacej správy zo dňa 07.08.2018, 15.08.2018 a zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.11.2017). V správe Nemocnice s poliklinikou Prievidza zo dňa 07.03.2023, sa konštatuje, že otec „bol hospitalizovaný od 11.02.2023 do 27.02.2023 pre poruchy nálady a správania, paranoidné myslenie s anamnézou užívania psychoaktívnych látok. Bol prepustený do ambulantnej psychiatrickej starostlivosti“. Ani uvedené závažné dôvody však nevytvárajú, podľa názoru odvolacieho súdu, priestor na zásah súdu prvej inštancie v podobe nariadeného neodkladného opatrenia na zákaz styku otca s maloletou. Názoru odvolacieho súdu svedčí aj názor kolízneho opatrovníka, ktorý v závere svojej správy konštatoval, že „život, zdravie a priaznivý vývin maloletej aktuálne nie je ohrozený, avšak úrad je toho názoru, že je potrebné zistiť, či matkou prezentovaná obava je dôvodná a či by otec dieťaťa v rámci aktuálne

upraveného styku mohol svojim správaním ohroziť zdravý vývin maloletej.“ Pokiaľ súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení konštatoval, že nariadením neodkladného opatrenia „bude minimalizovaná možnosť, aby správaním otca dochádzalo k ohrozovaniu dieťaťa“, uvedený názor považuje odvolací súd za predčasný. Z odôvodnenia súdom prvej inštancie nariadeného neodkladného opatrenia totiž nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie pred takto výrazným zásahom do práv maloletého dieťaťa a otca zaoberal inými alternatívami obmedzenia styku otca s maloletou (napr. telefonický kontakt, asistovaný styk, styk v prítomnosti tretej osoby,...).

15. Okresný súd rovnako nesprávne rozhodol, keď vo výroku svojho neodkladného opatrenia nezohľadnil podstatnú otázku, ktorou je zmena pôvodných rozhodnutí, pričom výrok tak, ako je uvedený, nemožno považovať za správny. Povinnosťou súdu bolo zmeniť pôvodné rozhodnutie, ktorého sa jeho nové rozhodnutie dotýkalo. Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa menia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a súd pri rozhodovaní neprihliada na okolnosti, ktoré by len prípadne mohli v budúcnosti nastať. Ak by sa v čase po rozhodnutí o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohode rodičov o výkone rodičovských práv a povinností zmenili pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť toto rozhodnutie alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Tiež treba prihliadnuť na § 121 CMP, podľa ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery. Primerane to platí rovnako aj na rozhodnutia vo forme uznesenia. Pri rozhodovaní súdu o zmene právoplatného rozhodnutia v týchto veciach nejde o nové rozhodnutie, ale len o porovnanie stavu v čase pôvodného rozhodovania s neskoršími okolnosťami za účelom posúdenia toho, či sa zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, určenie výživného alebo priznanie, obmedzenie, pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo pozastavenie ich výkonu. Civilný mimosporový poriadok neustanovuje, aké dlhé obdobie by malo prejsť od právoplatnosti pôvodného rozhodnutia na to, aby súd mohol zmeniť toto právoplatné rozhodnutie, keďže táto skutočnosť je pre naplnenie predpokladov pre zmenu rozsudku (uznesenia) podľa § 121 CMP v zásade irelevantná. Pri zmene takéhoto rozhodnutia už súd nemôže preskúmať správnosť pôvodného rozsudku, môže sa zaoberať len otázkou, či došlo k zmene rozhodujúcich pomerov. Ak súd vyhovie návrhu na zmenu rozhodnutia podľa § 121 CMP, musí vo výroku rozsudku vyjadriť, že ide o zmenu pôvodného rozsudku (uznesenia). Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov (strata zamestnania, závažné ochorenie a pod.), ako aj zmenu pomerov na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb (vek, štúdium, zdravotný stav a pod.). Civilný mimosporový poriadok však pod pojmom zmena pomerov rozumie len zmenu podstatnú a závažnú, nie zmeny krátkodobého charakteru. Malo by ísť o podstatné zmeny v tých skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ rozhodnutia. Súd musí pri rozhodovaní prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Ako bolo judikované aj v R 97/1967, zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa alebo súdom schválenej dohody rodičov o výchove maloletého dieťaťa len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia maloletého dieťaťa. Tak je to obvykle v tých prípadoch, v ktorých sa skôr vykonaná úprava výchovy maloletého dieťaťa stane vzhľadom na zmenu pomerov úpravou, ktorá naďalej nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky na zdarný vývoj dieťaťa. Pretože výrokmi I. a II. neodkladného opatrenia došlo k zmene doterajšieho rozhodnutia, bolo potrebné túto skutočnosť vyjadriť aj vo výroku.

16. Odvolací súd pri preskúmaní uznesenia okresného súdu musel prihliadnuť aj na nové skutočnosti, ktoré nastali po tomto rozhodnutí, pričom dospel k záveru, že je potrebné upraviť nanovo stretávanie sa otca s maloletou, keďže z osvedčených a vyššie popísaných skutočností je zrejmé, že styk otca s maloletou nie je možné realizovať v rozsahu, v akom je upravený posledným súdnym rozhodnutím. Dňa 29.03.2023 sa začalo konanie na Okresnom súde Prievidza na základe návrhu matky na zákaz styku a zákaz priblíženia sa otca k maloletej (sp. zn. 4P/15/2023). Z listín tvoriacich súdny spis je zrejmé, že otec bol prepustený z nemocnice (lekárska správa), je v telefonickom kontakte s maloletou, v osobnom kontakte s maloletou nie je od januára (vyjadrenie otca k návrhu zo dňa 27.04.2023, záznam z prvého informatívneho stretnutia s rodičmi zo dňa 19.06.2023, správa kolízneho opatrovníka zo dňa 27.04.2023), matka na zákaze styku maloletej s otcom netrvá (záznam z prvého informatívneho stretnutia s rodičmi zo dňa 19.06.2023), rodičia sa dokážu dohodnúť na styku otca s maloletou (dohoda o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým a určení výživného zo dňa 19.06.2023).

Po zhodnotení nových skutočností odvolací súd upravil styk otca s maloletou v rozsahu každý nepárny týždeň v roku v nedeľu od 10:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že styk bude prebiehať vždy za prítomnosti matky. Podľa názoru odvolacieho súdu práve takto upravený rozsah styku eliminuje odôvodnené obavy matky a zároveň zachováva otcovi možnosť byť v kontakte s maloletou a naopak.

17. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 324 ods. 1 CSP počas konania súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery. Súd nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne (§ 328 CSP).

18. Podľa článku 4 CMP platí, že ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme. Citované ustanovenie korešponduje Dohovoru o právach dieťaťa (oznámené pod číslom 104/1991 Zb.), ako medzinárodný dokument, ktorý po jeho podpísaní a ratifikovaní zaväzuje aj Slovenskú republiku, a rámcovo vymedzuje základné zásady, ktorých cieľom je poskytovať ochranu dieťaťu v rôznych oblastiach jeho života a jednou z takýchto oblastí je aj občianske súdne konanie. Podľa článku 3 Dohovoru musí byť pri akejkoľvek činnosti súdu, ktorá sa týka maloletých detí, prvoradým kritériom záujem dieťaťa. Záujem dieťaťa zabezpečujú predovšetkým hmotnoprávne ustanovenia, najmä zákona o rodine. Úlohou súdu preto je v každom konaní dôkladne skúmať hmotnoprávne predpoklady pre vydanie rozhodnutia vo veci. Súd je povinný vždy prihliadnuť na záujem dieťaťa ak rozhoduje o výkone rodičovských práv a povinností (§ 36 zákona o rodine).

19. V rozhodovanom prípade nejde o žiadny z predpokladov upravených v paragrafoch 365, 366 a 367 CMP. V takomto prípade sa aplikuje § 325 ods. 1 CSP, ktorý len príkladom upravuje a vymenúva možnosti nariadenie neodkladného opatrenia, čo je vyjadrené slovom „najmä“. Podľa článku 4 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu v posudzovanej právnej veci. Tomu korešponduje taktiež článok 4 CMP.

20. Podľa § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením možno strane (účastníkom) uložiť najmä, aby podľa písm. d) niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala. Okrem daného rámca vo vzťahu k jedinečnosti riešenej veci možno uložiť aj iné opatrenie s prihliadnutím na uplatnený nárok a potrebu dočasnej úpravy medzi účastníkmi.

21. Pretože odvolací súd zmenil rozhodnutie, nanovo v súlade s § 330 ods. 1 CSP určil, že neodkladné opatrenie bude trvať po určený čas, a to do právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej o zákaze styku a zákaze priblíženia, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4P/15/2023.

22. O trovách konania o nariadení neodkladného opatrenia rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v sporení s § 52 CMP, § 2 ods. 1 CMP.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.